

moment del dia». Es tracta de saber si som capaços d'aprendre en qualsevol etapa de la nostra vida i a partir d'impulsos que no es poden predir.

Per a Alfons Cornella, el panorama comunicatiu actual ha d'afrontar un greu problema que anomena *infoxicació*, que respon a l'excessiva generació d'informació que permeten les noves tecnologies. «La *infoxicació* té conseqüències importants en el món professional ja que crea la síndrome de fatiga informacional, que es correspon amb problemes de pressió arterial, estrès, etc. i que tenen aquelles persones que creuen que per a estar informades han de llegir molt», manifestà el panelista. Per a resoldre aquesta situació, Cornella proposa la creativitat com a solució: «L'accent no l'hauríem de posar en què posem a la pantalla, sinó en com ho posem. Com introduïm la informació de manera que redueixi aquesta sobrecàrrega i ens deixi viure millor».

Però, per tal que la creativitat pugui dur a terme la seva comesa, reduir la intoxicació informativa, és necessari que «la informació estigui cada vegada més concentrada i més localitzada en determinats col·lectius de persones», segons el panelista. I la clau d'aquesta condició es troba en el fet de saber què és prescindible i què és imprescindible en l'oferta d'Internet.

Alfons Cornella va concloure la seva intervenció definint el futur que ens espera amb les paraules següents: «És un futur en el qual podem fer molt; hem d'esprémer al màxim la nostra creativitat, però per a això és fonamental un canvi d'orientació. Què podem fer per a respondre a una necessitat? Donar una solució a un col·lectiu i, a més, ajudar-los a reduir aquella *infoxicació* que, en el fons, els amargarà la vida».

Joaquim Gil

Periodista. Membre de Puput

Joaquim Gil inicià la seva exposició manifestant l'orgull que sent per ser un dels components de Puput, la primera cooperativa catalana els membres de la qual s'han guanyat, i es guanyen, el sou íntegrament creant continguts digitals. Per a Gil, l'aparició de la societat de la informació, amb la xarxa com a màxim baluard, significa deixar enrere la societat postindustrial i la comunicació de masses. «Jo em vaig creure i em vaig crear la utopia del que jo pensava que seria necessari per a Internet, aquesta comunicació que podia realitzar-se entre individus sense la mediació de sectors industrials potents», manifestà Gil.

«Les estructures comunicatives són el principi de la comunicació interactiva i el final de la comunicació de masses», segons el panelista. El disseny i la producció de continguts passen a un segon pla per a deixar pas a les estructures que vehiculen aquests continguts. «El meu objectiu és pensar estructures o mecanismes que siguin ja posthipertextuals i postinteractius.

Estructures intel·ligents, vives en si mateixes. Uns organismes pluricel·lulars on les cèl·lules són persones emissores i receptors alhora».

Segons el panelista, aquestes noves estructures ajudarien l'evolució d'Internet, ja que actualment la interactivitat és encara molt limitada. Gil la defineix com «un simple aparador en el qual només podem anar a veure coses». Aquest fet, sumat a la necessitat de fixar-se en les estructures comunicatives influeix determinantment en la dificultat de rendibilitat que actualment caracteritza a la xarxa. Perquè, segons el panelista, «ja no es tracta de produir continguts de manera diferent. Es tracta, precisament, de veure com es poden aconseguir uns volums de persones tan alts com els que té la comunicació de masses, però que a més estiguin interactuant amb tu i entre ells». Per a Gil, la interactivitat és la raó de ser de la producció de continguts a Internet. «Igual que el cinema fou cinema quan es va oblidar que era teatre plasmat en cinta, aconseguirem que aquest mitjà digital sigui una cosa no definida pel que va definir la comunicació de masses». Amb aquesta comparació reivindicativa acabà la seva intervenció Joaquim Gil.

Narcís Vives

Director d'Espais Telemàtics i assessor de comunicació de Cromosoma

Narcís Vives va centrar la seva exposició en la conjunció dels termes *educació* i *noves tecnologies*, que determinen quasi la totalitat de la seva activitat professional, ja que segons manifestà des de fa onze anys dinamitza projectes de comunicació telemàtica a les escoles, primer a escala local i després a escala internacional. Per a Vives, les noves tecnologies ofereixen moltes possibilitats a l'educació, tal com ho demostra la International Education and Research Network (IERN), una xarxa d'escoles que des de 1991 té com a objectiu promoure la comunicació multicultural en projectes d'acció d'escoles de diferents continents. Segons el panelista, «el treball en aquesta xarxa m'ha permès adonar-me de les dificultats, però alhora del gran potencial que suposa la comunicació. La xarxa és molt ràpida».

Una de les experiències que està desenvolupant Narcís Vives és sumar al binomi educació-xarxa les possibilitats que ofereixen els mitjans tradicionals de comunicació, en aquest cas, la ràdio. «Actualment a Catalunya Ràdio treballam amb la dinamització del "Fòrum de l'Educació", dirigit a pares i educadors de tot el món, on cada quinze dies es proposa un tema que és debatut a la xarxa i s'acaba en una hora de ràdio». Per a Vives, aquest projecte té un valor afegit: «En aquests moments és molt important aconseguir la integració dels mitjans».

Narcís Vives prefereix parlar de *web* en masculí com «un espai en el qual es poden fer coses» enfront de la denominació femenina, que es limitaria a l'ús periodístic de pàgina. Segons el panelista, «la xarxa s'erigeix com un